

## Účastníci původního řízení

Stěžovatelka: T.S.A.

Odpůrce: Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

## Předběžná otázka

Musí být čl. 20 odst. 2 ve spojení s čl. 4 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) <sup>(1)</sup> a články 11 a 20 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle které se zákaz zařazování reklamy do pořadů pro děti vztahuje pouze na subjekty televizního vysílání, nikoli však na poskytovatele audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání?

<sup>(1)</sup> Úř. věst. 2010, L 95, s. 1.

---

## Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Erfurt (Německo) dne 18. ledna 2022 – XXX v. Helvetia schweizerische Lebensversicherungs-AG

(Věc C-41/22)

(2022/C 198/31)

Jednací jazyk: němčina

## Předkládající soud

Landgericht Erfurt

## Účastníci původního řízení

Žalobce: XXX

Žalovaná: Helvetia schweizerische Lebensversicherungs-AG

## Předběžné otázky

1. Brání unijní právo, zejména čl. 15 odst. 1 směrnice 90/619/EHS <sup>(1)</sup>, článek 31 směrnice 92/96/EHS <sup>(2)</sup> a čl. 35 odst. 1 směrnice 2002/83 <sup>(3)</sup>, případně ve spojení s článkem 38 Listiny základních práv Evropské unie, vnitrostátní právní úpravě nebo judikatuře, podle níž je pojistníkovi – poté, co oprávněně uplatnil své právo na odstoupení od smlouvy – za účelem vyčíslení užitků získaných ze samotného pojištění uloženo důkazní břemeno a břemeno tvrzení? Vyžaduje unijní právo, především zásada efektivity, aby v případě, že je takové rozložení břemene tvrzení a důkazního břemene přípustné, měl pojistník výměnou za to vůči pojistiteli nároky na poskytnutí informací nebo jiné úlevy, aby tak měl možnost uplatnit své nároky?
2. Je pojistiteli, který pojistníka o jeho právu na odstoupení od smlouvy buď neinformoval vůbec, nebo jej o něm informoval chybně, zakázáno dovolávat se vůči právům pojistníka, která mu z této skutečnosti vyplývají, jako je zejména právo na odstoupení od smlouvy, zániku práva, zneužití práva nebo uplynutí času?

3. Je pojistiteli, který neposkytl pojistníkovi žádné spotřebitelské informace, nebo poskytl spotřebitelské informace neúplné či chybné, zakázáno dovolávat se vůči právům pojistníka, která mu z této skutečnosti vyplývají, jako je zejména právo na odstoupení od smlouvy, zániku práva, zneužití práva nebo uplynutí času?

- (<sup>1</sup>) Druhá směrnice Rady 90/619/EHS ze dne 8. listopadu 1990 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění (životního pojištění), kterou se stanoví opatření k usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb a kterou se mění směrnice 79/267/EHS (Úř. věst. 1990, L 330, s. 50) (*neoficiální překlad*).
- (<sup>2</sup>) Směrnice Rady 92/96/EHS ze dne 8. listopadu 1990 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění (životního pojištění) a o změně směrnic 79/267/EHS a 90/619/EHS (třetí směrnice o životním pojištění) (Úř. věst. 1992, L 360, s. 1) (*neoficiální překlad*).
- (<sup>3</sup>) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění (Úř. věst. 2002, L 345, s. 1; Zvl. vyd. 06/06, s. 3).

---

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Najwyższym (Polsko) dne 18. ledna 2022 –  
Prokurator Generalny**

(Věc C-43/22)

(2022/C 198/32)

Jednací jazyk: polština

**Předkládající soud**

Sąd Najwyższy

**Účastníci původního řízení**

*Stěžovatel:* Prokurator Generalny

*Ostatní účastníci řízení:* D. J., D[X]. J., Ł. J. a S. J., Wojewódzkie Pogotowie Ratunkowe w K.

**Předběžné otázky**

- 1) Musí být čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec a čl. 5 odst. 1 až 3 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „SEU“) ve spojení s článkem 47 a čl. 51 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle níž ministr spravedlnosti členského státu může na základě kritérií, která nebyla zveřejněna, jednak delegovat soudce k civilnímu soudu vyššího stupně příslušnému k projednávání věcí v oblasti unijního práva, a to na dobu určitou či neurčitou, a jednak kdykoli zrušit tuto delegaci soudce na základě rozhodnutí, které neobsahuje odůvodnění?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: musí být čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec a čl. 5 odst. 1 až 3 SEU ve spojení s čl. 47 a čl. 51 odst. 1 Listiny vykládány v tom smyslu, že vnitrostátní soud, který projednává opravný prostředek proti rozhodnutí soudu, členem jehož senátu je soudce delegovaný způsobem uvedeným v první otázce, má povinnost z moci úřední posoudit, zda tento soud je nezávislý a nestranný rovněž v případě, kdy projednává věc nespádající do působnosti unijního práva?
- 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku: musí být čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec a čl. 5 odst. 1 až 3 SEU ve spojení s článkem 47 a čl. 51 odst. 1 Listiny vykládány v tom smyslu, že ukládají soudu členského státu povinnost zrušit pravomocné soudní rozhodnutí vždy, když zjistí, že projednávání věci se účastnil takto delegovaný soudce a soud s jeho účastí nebyl nezávislý a nestranný, a to prostřednictvím takového opravného prostředku jako je mimořádná stížnost, který slouží k napadení pravomocných rozhodnutí, nebo důsledky takového porušení spadají do procesní autonomie členského státu?